

Må restaurere mer

NATUR

Kari Balke Øiseth
Naturvernforbundet i Bærum

Kommunestyret i Bærum er i ferd med å vedta en handlingsplan for naturmangfold, der restaurering er et av flere tema.

Kommunen ba om innspill fra statsforvalteren og fra en rekke foreninger, og de mottok mange forslag til områder som egner seg for restaurering.

Likevel er det ingen konkrete restaureringsprosjekter i forslaget til handlingsplan.

Naturrestaurering handler om å reparere og forbedre økosystemer og natur som er blitt skadet eller forstyrret.

Dette kan omfatte alt fra å gjenopprette våtmarker og bekker og lage gode kantsoner langs vassdrag til å åpne opp tidligere nedbygde områder.

Målet er å gjenopprette økologisk funksjon og naturverdier.

Utfordringen er at restaurering kan være både dyrt og vanskelig og ofte må følges opp med skjøtsel over lang tid.

Derfor er det aller viktigste å unngå å bygge ned mer natur, og Naturvernforbundet i Bærum ønsker at kommunen skal sette seg et eksplisitt mål om å bli arealnøytral, det vil si å ha mål om netto null tap av natur.

Men den naturen som allere-

– Restaurering bidrar til større naturmangfold. Men det er også viktig blant annet for karbonbinding, som når vi restaurerer grøftet myr, for flomkontroll, som når vi åpner bekker, og for pollinering, som når insektene får bedre levevilkår, skriver innsenderen. Her fra Solbergbekken ved undergangen under Solbergveien mellom Sandvika og Haslum.

FOTO: MORTEN BERGAN

de er ødelagt, må vi prøve å restaurere.

Restaurering bidrar til større naturmangfold. Men det er også viktig blant annet for karbonbinding, som når vi restaurerer grøftet myr, for flomkontroll, som når vi åpner bekker, og for pollinering, som når insektene

«Vi håper at dette er en måte å vise interesse på, ikke en måte å begrense innsatsen.»

får bedre levevilkår.

Naturvernforbundet i Bærum foreslo blant annet å restaurere dragehodeenga ved Lilløyplassen, å restaurere Tjernsmyrtjern og å åpne sundet mellom Snarøykilen og Hundesund på Ankerbrygga.

Statsforvalteren peker også på dragehodeenga, og på 13 myrer i marka som bør eller kan restaureres.

Handlingsplanen, som nå skal vedtas, foreslår følgende:

«Utarbeide forprosjekt som viser nødvendige og mulige områder å restaurere på kommunal grunn, inkludert i sjø.»

«Gjennomføre restaureringsprosjekter i tråd med FNs naturavtale» (men uten at det er satt av ekstra midler).

Ved behandlingen i hovedutvalg for klima, miljø og utvikling ønsket utvalget et nytt tiltak inn:

«Styrke arbeidet med restaurering av Oslofjorden, gyteområder og andre sårbare kystområder i kommunen.»

Det er bra.

Utvalget ba også om at restaureringsprosjekter blir lagt frem for politisk behandling. Vi håper at dette er en måte å vise interesse på, ikke en måte å begrense innsatsen.

Tap av natur står høyt på dagsordenen, og Bærum har et av Norges rikeste naturmangfold.

Norge har sluttet seg til FNs naturavtale, som sier at vi skal bidra til å restaurere 30 prosent av alle forringede og ødelagte økosystemer. Vi er også inne i FNs tiår for naturrestaurering (2021-2030).

Naturvernforbundet mener at Bærum må trappe opp innsatsen på feltet.

Vårt bidrag nå er et foredrag av en av Norges mest erfarne forskere innen restaurering av natur, som vi håper vil være til inspirasjon.

Tirsdag 5. mars vil Astrid Brekke Skringo fra Norsk institutt for naturforskning (NINA) holde foredraget «FNs naturavtale - hvordan restaurere 30 prosent ødelagt natur?» på Bekkestua bibliotek. Foredraget begynner kl. 19.30 og er åpent for alle.

– Hvor skal vi si stopp? Når skal vi la barna få lov til å være barn? skriver innsenderen, som er en 35 år gammel tobarnsfar fra Bærum.

FOTO: SONIA ANITA JENSEN

Var det virkelig så ille å vokse opp?

Som far til to barn i barnehage, ser jeg med bekymring på den stadig økende mengden av retningslinjer og restriksjoner som legges på barnehagehverdagen.

I et forsøk på å skape et perfekt og trygt miljø mister barna muligheten til å lære gjennom lek og utforske verden på egen hånd.

I dag er det ikke lov å gi barna «vanlig» kanel på grunn av miljøgifter, Biola er forbudt, smakstilsatt yoghurt er helsefarlig, og müsli og frokostblandinger inneholder for mange tilsetningsstoffer.

Hva står igjen da? Havregrøt med vann og et par eplebiter? Er det virkelig dette vi ønsker for barna våre?

Sikkerheten er også skrudd opp til et hysterisk nivå. Gjerder må være minst 2 meter høye, og barnehagene må ha vakter for å hindre at barna stikker av. Er det ikke lenger rom for tillit og respekt?

Om hva med de ansattes kompetanse? I dag kreves det mastergrad i pedagogikk for å jobbe i barnehage.

Er det virkelig nødvendig? Er ikke kjærlighet, omsorg og sunn fornuft viktigere?

Jeg vokste opp i en tid da barnehagene ikke var underlagt like strenge regler. Vi spiste serelat, syltetøy og sjokoladepålegg, drakk saft fra flaske og lekte fritt.

Vi hadde ingen mastergradsutdannede pedagoger, men vi hadde tante Ragnhild og tante Viola, som var våre helter.

Jeg tror ikke vi hadde det så ille som det virker som mange skal ha det til. For hvorfor ellers må vi øke mengden retningslinjer og tiltak?

Men vi lærte oss å ta ansvar, vi løste konflikter selv, og vi fant på masse gøy. Vi ble robuste og selvstendige individer.

Hvor skal vi si stopp? Når skal vi la barna få lov til å være barn?

Vi savner et kommunikasjonsmiddel

Du finner oss på åsen ved Åstad gård. Vi er tre sameier i blokkbebyggelse og et område med rekkehus.

Det er et flott og idyllisk område med god utsikt, nærhet til marka og gården med sine jorder omkring hvor dyr og høner er en del av hverdagen.

Skiløyper om vinteren og gode turstier til sommerbruk. Vi har Neselva og Åstaddammen i nærområdet. Ja, vi trives!

Men, ja, det er et men.

De første av oss flyttet inn for 18 år siden, og de fleste bor her fortsatt. Da vi flyttet inn, var vi yngre og så for oss et område vi alle kunne bli gamle i, og det har vi blitt.

Dette har medført at gangturen på 15-20 minutter til Billingstad stasjon har blitt nesten uoverkommelig med handleposer på tilbaketuren.

Vi savner et kommunikasjonsmiddel, en servicebuss som kunne ta oss til butikker, legebekker, apotek og lignende uten at vi må kjøre bil.

Vi blir ikke bedre sjåførere med årene, og noen av oss har måttet levere inn førerkortet, og da får vi følelsen av å være innestengt og får behov for hjelp.

Det har vært prøvet å melde behovet for en servicebuss via styrene i sameiene flere ganger, og jeg vet at enkeltpersoner har tatt opp saken med lokalpolitikere, men ingen ting har skjedd.

Det er hverken miljøvennlig eller til gode for en boliggruppe på omkring 160 boenheter hvor alle blir nødt til å kjøre egen bil når det burde være tilgang til serviceruter slik det er andre steder i Asker.

– Vi savner et kommunikasjonsmiddel, en servicebuss, skriver innsenderen.

FOTO: TRINE JØDAL

Kan lokalpolitikere endelig ta tak i dette og gi oss tilgang til å komme oss ut til servicesentrene uten å måtte kjøre bil eller ta

taxi? Hvem føler ansvar?

Leif Johansen
Åstادتunet boligsameie

Per Anders Bjerke
medlemsansvarlig, Bærum Frp